

תת"ע 7369/06/17 - מדינת ישראל נגד אמיר דרוויש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 7369-06-17 מדינת ישראל נ' דרוויש
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר דרוויש

הנאשם

הכרעת דין

מבוא:

1. על פי כתב האישום נהג הנאשם ביום 5.6.17 ברכב מנועי מסוג מלגזה ברחוב אל-ט'הרה בירושלים כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה, וכן עבירה שעניינה נהיגה מבלי שהייתה לו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

בהתאם מיוחסות לנאשם העבירות הבאות:

"איסור לנהוג בלא רישיון נהיגה" עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה נוסח חדש תש"ל 1970.

"חובת פוליסה" עבירה בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי נוסח חדש תש"ל 1970.

2. בתשובתו לאישום לא חלק ב"כ הנאשם על העובדות המפורטות באישום, אך ציין כי אין המדובר בעבירה שעניינה "נהיגה בלא רישיון נהיגה", אלא עבירה בניגוד לתקנה 39 א(ח) לתקנות התעבורה, שעניינה "נהיגה מלגזה בלא היתר", שכן לנאשם במועד ביצוע העבירה לא היה היתר והוא קיבל אותו כשבוע ימים לאחר מכן.

3. ב"כ הנאשם הוסיף בתשובתו לאישום, כי הוא אינו נדרש להעדת עדים וככל ויהיה בכך צורך יגיש חומרים מתיק החקירה. בהתאם ניתנה החלטה המורה לצדדים להגיש סיכום כתוב לעניין הטעון המשפטי שהועלה ועל בסיסו תינתן הכרעת הדין.

טיעוני הצדדים:

4. במסגרת סיכומיה ציינה ההגנה כי תקנה 39א נמצאת בפרק השני של תקנות התעבורה תחת הכותרת "התנהגות בדרך". על פיה המדובר בעבירה מסוג "ברירת משפט" ולא בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה" שהינה עבירה מסוג הזמנה לדין. בנסיבות אלו טענה כי המאשימה טעתה כשייחסה לנאשם עבירה על תקנה 39א(ח) יחד עם סעיף 10(א) לפקודה שכן מדובר בהוראות סותרות.

5. עוד הוסיפה שהתקנה נוקטת לשון "לא ינהג אדם" וכוונתה למי שהוא בעל רישיון וזאת בשונה מתקנה 189 שנמצאת תחת הכותרת "רישוי נהגים" וקובעת כי "לא יינתן רישיון..." ובה מדובר על מי שאינו בעל הרישיון. בעניין זה מפנה היא לפס"ד שניתן בת"א 49999-03-12 בו נקבע כי "תקנה יוצאת מנקודת מוצא כי לנהג רישיון נהיגה תקף בדרגה המאפשרת לו לנהוג במכונה ניידת אופנית/מלגזה"

6. עוד הוסף, כי דרישת ההדרכה לצורך נהיגה במלגזה אינה מהווה תנאי לקבלת רישיון נהיגה, ואף שזו עבירה, אין בה כדי להעיד שהנהוג בה אינו בעל רישיון, ואף בענייננו לנאשם רישיון נהיגה למספר דרגות וסוגי כלי רכב ולאחר קבלת הזימון לדין קיבל גם היתר לנהיגה על מלגזה. בנסיבות אלו נטען, כי אף אם כל טענות המאשימה יתקבלו, הרי שהנאשם עבר לכל היותר עבירה של נהיגה ללא היתר בניגוד לתקנה 39 א (ח) כאמור, שכן ככל והיה עומד בדרישות החוק וההוראות יכול היה לקבל היתר לנהוג במלגזה ללא צורך במבחני רישוי נוספים כלשהם אלא עמידה בהסמכה ובהדרכה בלבד. בנסיבות אלו מתבקש הקביעה כי הנאשם עבר עבירה בניגוד לתקנה 39 א (ח) לתקנות התעבורה.

7. מנגד ולשיטת המאשימה ההיתר לנהיגת רכב ניתן כחלק בלתי נפרד מרישיון הנהיגה בו מחזיק אותו נהג, ובהתאם לכך עליו לנהוג בכלי רכב אשר תואם לדרגת הרישיון שלו ובהתאם להיתר שניתן לו ממושרד הרישוי, ומי שאינו נוהג באופן זה, כמוהו כמי שנוהג ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב ובניגוד לסעיף 10(א) לפקודה. עוד הוסף, כי ההיתר שניתן ע"י משרד הרישוי "שואב" כוחו מרישיון הנהיגה עצמו, והוא אינו בעל מעמד עצמאי, ועל כן אין המדובר בנהיגה בלא היתר בלבד, שכן בענייננו של לנאשם לא היה לו היתר במועד ביצוע העבירה, ועל כן אין הוא יכול לטעון כי פעל בניגוד לו, אלא בנסיבות בהן נהג בלא רישיון נהיגה המתאים לסוג הרכב ובענייננו מלגזה.

8. המאשימה הוסיפה, כי תקנה 9(א) לתקנות התעבורה קובעת: "לא ינהג אדם רכב אלא אם נמצאים אותו רישיון רכב, רישיון נהיגה, תעודת ביטוח, או כל תעודה או רשימת תנאים שניתנה על פי דין לגבי נהיגתו של אותו אדם או לגבי הרכב האמור", ועל כן ובנסיבות אלו לא ניתן לטעון כי הנאשם נהג בלא היתר כי ממילא אין ברשותו את אותו היתר, נתון הפוסל אותו מלחסות תחת הוראת אותו סעיף.

9. המאשימה הוסיפה, כי בכל מקרה קיימת לה פררוגטיבה להחליט באילו עבירות יוגש כתב אישום כנד נאשם, ואף במקום האירוע הודה הנאשם כי אין לו רישיון נהיגה למלגזה, ולכן אין הוא מוסמך להפעיל כלי רכב מסוג זה, ובמעשיו יצר סיכון ברור במקום האירוע. בנסיבות אלו ביקשה להרשיעו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

דין:

10. סעיף 10 (א) לפקודה שכותרתו "איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה" מציין: "לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר".

סעיף 39 א(ח) לתקנות התעבורה שכותרתו "תנועת מכונה ניידת" מציין: "לא ינהג אדם ולא יפעיל מלגזה אלא אם כן קיבל הדרכה לפי תוכנית שאישורו רשות הרישוי והאגף לפיקוח על העבודה במשרד התעשייה המסחר והתעסוקה וניתן היתר לכך מאת רשות הרישוי"

11. עיון בהוראת סעיף 10 (א) שכותרתו "איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה" מלמד כי קיימות בו שתי חלופות. האחת "...רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו הסוג", וחלופה נוספת הנוגעת לתנאי הרישיון על פיו "לא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון".

12. בהתאם לאמור ניתן לקבוע, כי רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו הסוג כולל את רישיון הנהיגה בו מחזיק הנאשם וכן היתר, בהתאם לסעיף 39א(ח) להפעלת מלגזה, ובהעדרו של היתר כזה אין הוא רשאי לנהוג מלגזה והוא מבצע עבירה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודה. בעניין זה תמים דעים אני עם עמדת המאשימה לפיה ההיתר "שואב" כוח מרישיון הנהיגה, ואינו בעל מעמד עצמאי, ועל כן על הפרק עבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב.

13. לכך יש להוסיף את כוונת המחוקק באשר לתכלית חקיקת סעיף 10(א), לפיו נהג רכב יהיה כשיר לנהוג בסוג רכב אליו הוכשר. ברי, כי אין המדובר בעניין שולי, שכן לצורך הפעלת מלגזה נדרש ידע תפעולי מתאים בהפעלתה ונהיגתה, שכן היא משלבת פעולות נוספות של נשיאה והרמת חפצים לבד מנהיגה, ולכך כאמור נדרשת הסמכה והדרכה שאין לנאשם.

14. יתר על כן, הפרק השני לתקנות בו מצוי סעיף 39 א כותרתו "תנועת מכונה ניידת". עיון בפרק זה מלמד, כי רובו ככולו עוסק בתנאים ומגבלות בהפעלת מכונה ניידת בתנועה, והוא נעדר התייחסות לרישיון הנהיגה הנדרש להפעלתה. עמדתי כי יש בכך ללמד כי פרק זה כאמור יוחד לתנועה ומגבלות על הכלי שהינו כלי רכב מסוכן ועל כן הוסדר נושא זה בתקנות. אולם בנושא "רישיון הנהיגה" מתרכז סעיף 10(א) לפקודה ובו התייחסות לכלל סוגי הרכב מבלי החרגה.

15. כפי שנטען, למאשימה שמורה הפרורוגטיבה להחליט אם ובאיזו עבירה יוגש כתב אישום כנגד נאשם. בענייננו ייתכן והיה ניתן לכלול גם עבירה זו לצד העבירה שיוחסה לנאשם ועניינה "נהיגה בלא רישיון תקף לסוג הרכב". בכל מקרה ובניגוד לנטען ע"י ההגנה, המאשימה לא כללה את התקנה בכתב האישום, ובנסיבות אלו איני נדרש להכריע בטענה הנוספת של סתירה שקיימת בכתב האישום בין הוראת הסעיף לתקנה. יתר על כן, בהקשר להפניית ההגנה לתקנה 189 ולקביעה בה לצורך ביסוס טענתה בדבר השוני הקיים, הרי שבדומה לתקנה 39 א (ח) לתקנות גם הוראת סעיף 10 (א) לפקודה נוקטת במינוח "לא ינהג אדם" כך שאף מבחינה לשונית ובהתאם לטעון ההגנה

בדיוק, יוצא סעיף 10 א' מנקודת מוצא, כי במקרים מסוימים אדם יכול להיות בעל רישיון נהיגה, אך חל עליו איסור לנהוג סוג רכב מסוים.

16. בנסיבות בהן ב"כ הנאשם אינו חולק על העובדה כי בעת ביצוע העבירה לא היה ברשותו של הנאשם היתר לנהיגת מלגזה, ועל רקע מכלול הנימוקים שהובאו לעיל, אני מחליט להרשיעו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, במעמד הצדדים